Dosarul nr. 3-2048/2023
2-23113080-12-3-040082023-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

26 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către Rostislav Sobieţki împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, terț Ministerul Afacerilor Interne, privind constatarea existenţei raportului juridic privind dreptul reclamantului la concediul paternal pe o perioadă de 14 zile calendaristice începând cu 25 mai 2023, în temeiul cererii înaintate de reclamant la 22.05.2023, constatarea existenţei raportului juridic privind dreptul reclamantului la prelungirea concediului paternal cu una zi, în temeiul cererii înaintate de reclamant la 07.06.2023, în sensul existenţei raportului juridic, constatarea nulităţii scrisorii ***** din 05 iulie 2023 emis de Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră al MAI, prin care s-a dispus respingerea cererii prealabile, precum și încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

Rostislav Sobieţki s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, terț Ministerul Afacerilor Interne, privind constatarea existenţei raportului juridic privind dreptul reclamantului la concediul paternal pe o perioadă de 14 zile calendaristice începând cu 25 mai 2023, în temeiul cererii înaintate de reclamant la 22.05.2023, constatarea existenţei raportului juridic privind dreptul reclamantului la prelungirea concediului paternal cu una zi, în temeiul cererii înaintate de reclamant la 07.06.2023, în sensul existenţei raportului juridic, constatarea nulităţii scrisorii ***** din 05 iulie 2023 emis de Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră al MAI, prin care s-a dispus respingerea cererii prealabile, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a invocat în fapt că la data de 05.04.2023 de către Curtea de Apel Chişinău a fost pronunţată Decizia (dispozitiv) prin care s-a dispus, inclusiv se reîncadrează Rostislav Sobieţki în funcţia deţinută anterior, şef adjunct al Direcţiei investigaţii speciale a IGPF, decizia este executorie de la emitere, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiţie.

Susține că în contextul deciziei pronunţate de către Curtea de Apei Chişinău la data de 05.04.2023, la 06.04.2023 reclamantul Rostislav Sobieţki a adresat pârâtului IGPF o cerere scrisă, prin care a solicitat emiterea imediată a ordinului de restabilire la locul de muncă în conformitate cu legislaţia în vigoare cu aducerea la cunoştinţă, sub semnătură, a ordinului de restabilire.

Ignorând iniţial aceste prevederi legale, pârâtul IGPF, prin tărăgănare intenţionată, a emis abia la 21.04.2023 actul administrativ / ordinul ***** cu privire la restabilirea în funcţia publică cu statut special a comisarului-şef Rostislav Sobieţki, care a luat act de cunoştinţă, contra semnătură, cu conţinutul ordinului vizat la data 25.04.2023.

Afirmă că odată cu informarea despre reîncadrare prin ordinul IGPF ***** din 21.04.2023, începând cu 25.04.2023 şi până la 25.05.2023 reclamantul Rostislav Sobieţki oficial s-a aflat în concediul medical plătit, fapt despre care a informat corespunzător pârâtul (angajatorul) IGPF.

Menționează că la 26.04.2023 în familia reclamantului Rostislav Sobieţki s-a născut un copil şi, ţinând cont de circumstanţe care dictau necesitatea implicării efective a reclamantului/tatăl copilului nou-născut la îngrijirea acestui copil şi acordarea sprijinului necesar soţiei, a apărut necesitatea stringentă de a beneficia de concediul paternal, garantat de lege.

Invocă că în aceste condiţii, la 22.05.2023, reclamantul Rostislav Sobieţki a depus în secretariatul IGPF cererea corespunzătoare, înregistrată la 22.05.2023 cu nr. 12345 prin care a solicitat să-i fie acordat concediu paternal plătit pe o perioadă de 14 zile calendaristice, începând cu data de 25.05.2023, apoi, la 07.06.2023, în condiţiile prevăzute de legislaţia muncii, reclamantul a înaintat către IGPF cerere, înregistrată în secretariatul IGPF la 07.06.2023 cu nr. 13363, prin care a cerut prelungirea concediului paternal cu o zi, în legătură cu coincidenţa parţială a acestui concediu paternal (una zi) cu concediul medical, încheiat la 25.05.2023.

Urmare la cererea din 07.06.2023 a reclamantului, pârâtul IGPF i-a remis scrisoarea de informare *****din 14.06.2023 prin care, ignorând Legea şi distorsionând circusmtanţele de fapt şi de drept, a informat reclamantul despre (citez) „necesitatea înaintării unei cereri subsecvente de precizare a dăţii exacte de acordare a concediului paternal. Or, prin această scrisoare angajatorul (pârâtul) IGPF i-a impus abuziv salariatului (reclamant) Rostislav Sobieţki condiţii şi obligaţiuni neprevăzute de legislaţie.

Menționează că despre recepţionarea cererii şi înregistrarea ei cu nr. 12345 salariatul a fost informat corespunzător în aceiaşi zi, la ora 11:55.

Conform cererii respective din 22.05.2023 salariatul a solicitat concediul paternal pe o perioadă de 14 zile începând cu data de 25.05.2023, deoarece anume în astfel mod, în acele circumstanţe şi la acea perioadă, salariatul a considerat stringent de a se implica efectiv în îngrijirea copilului nou-născut.

Pârâtul IGPF a avut la dispoziţie timp suficient pentru a procesa această cerere şi a emite actul administrativ de acordare a concediului paternal, despre care trebuia să informeze salariatul până la data începerii curgerii termenului concediului paternal cerut

(25.05.2023). Respectiv, legislaţia muncii nu stabileşte nici într-un mod obligaţia salariatului de a mai înainta alte „cereri subsecvente de precizare” la cererea legală şi exhaustivă de acordare a concediului paternal, înaintată angajatorului în modul şi timpul corespunzător.

Concomitent, prin scrisoarea ***** din 12.06.2023 pârâtul IGPF a confirmat reclamantului Rostislav Sobieţki despre refuzul acordării concediului paternal şi, din motivul „neprezentării la serviciu” a reclamantului, de fapt, efectiv aflându-se implicat în procesul de îngrijire a copilului nou-născut, a dispus iniţierea anchetei de serviciu, înregistrată cu ***** din 31.05.2023.

La 18.06.2023, Rostislav Sobieţki a notificat IGPF despre procedurile prealabile demarate, despre dreptul garantat la concediu paternal şi despre ilegalitatea refuzului acordării concediului paternal, fie ignorarea cererii de acordarea a concediului paternal salariatului.

La 03.08.2023 prin scrisoarea***** Rostislav Sobieţki a fost informat de Consiliul pentru Egalitate despre iniţierea examinării cazului discriminării în privinţa sa din partea angajatorului IGPF (pârâtului) şi, pe cale de consecinţă, Consiliul i-a fost remisă în aceeaşi zi referinţa corespunzătoare prin care s-a probat în detaliu situaţia în care pârâtul intenţionat şi cu rea-credinţă a creat o diferenţă discriminatorie de tratament faţă de reclamant, care contravine principiului egalităţii, ori, prin neacordarea dreptului de concediu paternal, reclamantului/funcţionar public cu statut special în cadrul MAI nu i s-a asigurat condiţii optime de a îmbina armonios viaţa profesională cu cea familială, precum şi s-a atentat la lipsirea copilului nou-născut de posibilitatea de a fi îngrijit de ambii părinţi, aşa, cum o au, de regulă, alţi copii nou-născuţi.

Indică că în temeiul art. 124^1 alin. (1) Codul muncii concediul paternal se acordă pentru asigurarea participării efective a tatălui la îngrijirea copilului nou-născut. Art. 124^1 alin. (2) stipulează că, tatăl copilului nou-născut beneficiază de dreptul la un concediu paternal de 14 zile calendaristice. Art. 124^1 alin. (6) stabileşte că, împrejurările în care angajatorul creează situaţii cu efect de dezavantajare a angajaţilor care iau concediu paternal sunt considerate cazuri de discriminare din partea angajatorilor şi se sancţionează conform legii.

Indică că Legea nr. 5 din 9 februarie 2006 cu privire la asigurarea egalităţii de şanse între femei şi bărbaţi la art. 5 alin. (1) prevede că, în Republica Moldova, femeile şi bărbaţii beneficiază de drepturi şi libertăţi egale, fiindu-le garantate şi şanse egale pentru exercitarea lor. în corespundere cu art. 5 alin. (2) promovarea unei politici sau efectuarea de acţiuni care nu asigură egalitatea de şanse între femei şi bărbaţi se consideră discriminare şi trebuie să fie înlăturată de autorităţile publice competente, conform legislaţiei. în temeiul art. 10 alin. (3) lit. e) pentru asigurarea egalităţii între femei şi bărbaţi, angajatorul este obligat să asigure condiţii egale pentru femei şi bărbaţi de îmbinare a obligaţiilor de serviciu cu cele familiale.

Menţionează că Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special în cadrul Ministerului Afacerilor Interne stabileşte la art. 5 că activitatea funcţionarului public cu statut special se desfăşoară exclusiv în baza legii şi pentru

executarea acesteia, în interesul persoanei şi al comunităţii, potrivit anumitor principii, inclusiv profesionalismului, integrităţii profesionale şi loialităţii, stabilităţii în funcţia publică, colaborării şi cooperării, imparţialităţii şi nediscriminării etc. Art. 50 lit. a) prevede că funcţionarul public cu statut special are obligaţia să respecte Constituţia şi legile Republicii Moldova, drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului, să fie loial instituţiei din care face parte.

Susține că art. 40 al Legii precitate stabileşte dreptul garantat al funcţionarului public cu statut special la concediu de odihnă anual plătit, concediu de odihnă anual suplimentar plătit, la concediu neplătit, precum şi la alte concedii sociale prevăzute de legislaţia în vigoare. Art. 40 alin. (6) prevede că concediul de maternitate, inclusiv pentru soţia funcţionarului public cu statut special aflată la întreţinerea acestuia, concediul medical, concediul paternal, concediul parţial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, concediul pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 10 ani şi concediul pentru îngrijirea copilului în vârstă de până la 18 ani care suferă de o maladie oncologică sau cu dizabilitate pentru afecţiuni intercurente se acordă funcţionarilor publici cu statut special conform dispoziţiilor generale. Pactul cu privire la drepturile economice, sociale şi culturale prin prisma prevederilor art. 7 lit. d) stabileşte obligaţia statelor părţi de a recunoaşte dreptul pe care îl are orice persoană de a se bucura de condiţii de muncă juste şi prielnice, care să asigure îndeosebi odihna, timpul liber, limitarea raţională a muncii şi concediile periodice plătite, precum şi remunerarea zilelor de sărbătoare.

Afirmă că Convenţia nr. 111 din 25 iunie 1958 privind discriminarea în domeniul ocupării forţei de muncă şi exercitării profesiei în art. 1 alin. (1) lit. a) dă definiţia discriminării ca fiind orice diferenţiere, excludere sau preferinţă întemeiată pe rasă, culoare, sex, religie, convingeri politice, ascendenţă naţională sau origine socială, care are ca efect să suprime sau să ştirbească egalitatea de posibilităţi sau de tratament în materie de ocupare a forţei de muncă şi de exercitare a profesiei. Art. 2 stabileşte că, orice stat membru care aplică prezenta convenţie se angajează să formuleze şi să practice o politică naţională care să urmărească promovarea, prin metode adaptate condiţiilor şi uzanţelor naţionale, a egalităţii de posibilităţi şi de tratament în materie de ocupare a forţei de muncă şi exercitare a profesiei, în scopul eliminării oricăror discriminări.

Recomandarea nr. R(96) 5 a Comitetului de Miniştri către statele membri privind reconcilierea vieţii de familie cu cea profesională în pct. 13 din apendice, recomandă acordarea dreptului taţilor copiilor nou-născuţi la o scurtă perioadă de concediu pentru a fi împreună cu familiile lor. în plus, atât tatăl, cât şi mama ar trebui să aibă dreptul de a lua concediu parental pe parcursul unei perioade care urmează a fi stabilită de către autorităţile naţionale, fără a-şi pierde locul de muncă, sau drepturile conexe.

Prin urmare solicită Rostislav Sobieţki împotriva Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, terț Ministerul Afacerilor Interne, privind constatarea existenţei raportului juridic privind dreptul reclamantului la concediul paternal pe o perioadă de 14 zile calendaristice începând cu 25 mai 2023, în temeiul cererii înaintate de reclamant la 22.05.2023, constatarea existenţei raportului juridic privind dreptul reclamantului la

prelungirea concediului paternal cu una zi, în temeiul cererii înaintate de reclamant la 07.06.2023, în sensul existenţei raportului juridic, constatarea nulităţii scrisorii ***** din 05 iulie 2023 emis de Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră al MAI, prin care s-a dispus respingerea cererii prealabile, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată reclamantul reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată reprezentantul pîrîtului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată din motivele invocate în referință.

În rest, în ședința de judecată reprezentantul terțului Ministerul Afacerilor Interne a solicitat respingerea acțiunii.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, reclamantul a intentat prin prezenta: o acțiune de constatare, obligare și contestare.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de

contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi *respinsă*, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

La 22.05.2023, reclamantul Rostislav Sobieţki, aflându-se în concediul medical a înaintat către Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră (în continuare-IGPF) o cerere prin care a solicitat acordarea concediului paternal pe o perioadă de 14 zile calendaristice începând cu 25.05.2023**.**

Astfel, prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră (IGPF) ***** din 25.05.2023, reclamantul fost informat despre necesitatea înaintării unei cereri subsecvente de precizare a dăţii exacte de acordare a concediului paternal din considerentul că data de când a solicitat acordarea acestuia coincidea cu ultima zi de concediu medical.

Răspunsul în cauză a fost remis pe adresa de email de pe care a fost expediată cererea reclamantului din 22.05.2023 precum şi pe două adrese de domiciliu, prin aviz recomandat, nefiind înaintată o altă cerere în acest sens.

Totodată, la 07.06.2023, reclamantul a înaintat o nouă cerere prin care a solicitat prelungirea concediului paternal cu 1 (una) zi, precum şi aducerea la cunoştinţă a ordinului de acordare a concediului paternal şi a ordinului de prelungire a concediului paternal respectiv.

Respectiv, prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră (IGPF) ***** din 14.06.2023, la cererea menţionată supra, reclamantul a fost informat că în conformitate cu prevederile art. 124 alin. (3) din Codul muncii, în caz de coincidenţă totală sau parţială a concediului paternal cu concediul medical, în baza unei cereri scrise a salariatului, concediul paternal nefolosit integral ori parţial se prelungeşte.

Concomitent, indică IGPF că până la data întocmirii răspunsului nu au fost înaintate careva cereri de precizare a dăţii exacte de acordare a concediului paternal, reieşind din considerentul că data de la care s-a solicitat acordarea concediului paternal coincidea cu ultima zi de concediu, motiv pentru care IGPF s-a aflat în imposibilitate de emitere a

ordinului de acordare a concediului paternal, respectiv respingând cererea din 07.06.2023 ca neîntemeiată.

La 18.06.2023, reclamantul a înaintat cerere prealabilă, prin care îşi exprimă dezacordul cu răspunsul menţionat supra, solicitând acordarea concediului paternal pe o perioadă de 14 zile începând cu 25.05.2023 şi prelungirea acestuia cu 1 zi.

În acest sens, prin răspunsul ***** din 05.07.2023, IGPF a comunicat despre imposibilitatea emiterii ordinului de acordare a concediului paternal începând cu 25.05.2023, reiterând că această revendicare nu poate fi acceptată din considerentul că la 25.05.2023, reclamantul se afla în concediu medical. Referitor la prelungirea concediului paternal cu o zi, IGPF a comunicat că solicitarea de a prelungi concediul paternal nu poate fi acceptată deoarece nu a existat premisa pentru prelungirea acestuia, în speţă acordarea concediului paternal.

În conformitate cu ***art. 40 alin. (1), (6) din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016***

(1) Funcţionarii publici cu statut special au dreptul la concediu de odihnă anual plătit, concediu de odihnă anual suplimentar plătit, la concediu neplătit, precum şi la alte concedii sociale prevăzute de legislaţia în vigoare.

(2) Funcţionarilor publici cu statut special li se acordă concediu de odihnă cu durata de 35 de zile calendaristice anual, care se măreşte astfel:

a) cu 5 zile calendaristice – pentru o vechime în muncă de peste 10 ani;

b) cu 10 zile calendaristice – pentru o vechime în muncă de peste 15 ani;

c) cu 15 zile calendaristice – pentru o vechime în muncă de peste 20 de ani.

(3) Durata concediului de odihnă anual plătit nu include zilele de sărbătoare nelucrătoare, nici perioada concediilor medicale.

(4) Funcţionarii publici cu statut special beneficiază de concediu de odihnă suplimentar plătit, ale cărui durată şi motivaţie sînt prevăzute în contractele colective de muncă şi convenţiile colective.

(6) Concediul de maternitate, inclusiv pentru soţia funcţionarului public cu statut special aflată la întreţinerea acestuia, concediul medical, concediul paternal, concediul parţial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, concediul pentru îngrijirea copilului bolnav în vîrstă de pînă la 10 ani şi concediul pentru îngrijirea copilului în vîrstă de pînă la 18 ani care suferă de o maladie oncologică sau cu dizabilitate pentru afecţiuni intercurente se acordă funcţionarilor publici cu statut special conform dispoziţiilor generale.

Astfel, potrivit ***art. 124^1 alin. (1)-(3^1) din Codul muncii***

(1) Concediul paternal se acordă în condiţiile prevăzute de prezentul articol pentru a asigura participarea efectivă a tatălui la îngrijirea copilului nou-născut sau adoptat.

(2) Tatăl copilului nou-născut beneficiază de dreptul la concediu paternal până la 15 zile calendaristice. În cazul copiilor gemeni sau a mai multor copii născuţi dintr-o singură sarcină, tatăl copiilor nou-născuţi beneficiază de dreptul la concediu paternal până la 15 zile calendaristice pentru fiecare copil. Tatăl copilului adoptat beneficiază de dreptul la

concediu paternal până la 15 zile calendaristice pentru fiecare copil adoptat, în temeiul alin.(2^2).

(2^1) Concediul paternal poate fi acordat integral sau divizat în până la 3 fracţiuni, pe parcursul primelor 12 luni de la naşterea copilului. O fracţiune de concediu reprezintă cel puţin 5 zile calendaristice. Salariatul beneficiază de concediu paternal în baza cererii depuse cu cel puţin 5 zile înainte de fiecare fracţiune de concediu, cu excepţia cazului în care perioadele fracţiunilor au fost stabilite în prealabil cu angajatorul.

(2^2) În cazul taţilor care au adoptat copii, concediul paternal se acordă în baza unei cereri scrise, în primele 12 luni din ziua încuviinţării adopţiei. La cerere se anexează o copie a hotărârii instanţei de judecată privind încuviinţarea adopţiei şi o copie a certificatului de naştere al copilului. În cazul în care a beneficiat de concediul plătit prevăzut la art.127 alin.(2) lit.a), tatăl care a adoptat nu are dreptul la concediu paternal.

(3) Concediul paternal se acordă în baza unei cereri în formă scrisă, în primele 12 luni de la naşterea copilului. La cerere se anexează o copie a certificatului de naştere al copilului.

(3^1) În caz de coincidenţă totală sau parţială a concediului paternal cu concediul medical, în baza unei cereri scrise a salariatului, concediul paternal nefolosit integral ori parţial se prelungeşte.

(4) Pe perioada concediului paternal, salariatul beneficiază de o indemnizaţie paternală care nu poate fi mai mică decît venitul mediu lunar asigurat pentru perioada respectivă şi care este achitată din bugetul asigurărilor sociale de stat.

(5) Angajatorul este obligat să încurajeze salariaţii în vederea beneficierii de concediu paternal.

(6) Cazurile în care angajatorul creează situaţii cu efect de dezavantajare a angajaţilor care iau concediu paternal sînt considerate cazuri de discriminare din partea angajatorilor şi se sancţionează conform legii.

Totodată, conform ***art. 9 alin. (2) lit. g^1) din Codul muncii,***

(2) Salariatul este obligat:

g^1) să informeze de îndată angajatorul sau conducătorul nemijlocit despre imposibilitatea de a se prezenta la serviciu şi să prezinte, în termen de 5 zile lucrătoare după reluarea activităţii de muncă, documentele care justifică absenţa;

În speţă, la 22.05.2023, reclamantul a depus o cerere către IGPF cu referire la acordarea concediului paternal pe o perioadă de 14 zile calendaristice, începând cu data de 25.05.2023, însă, potrivit certificatului de concediu medical nr. 5550430 (prezentat după data de 25.05.2023), în ziua de referinţă acesta se afla în concediu medical, fapt ce a generat emiterea refuzului IGPF în acordarea concediului solicitat începând cu data de 25.05.2023.

Or, potrivit prevederilor art. 124^1 alin. (3^1) din Codul muncii, - (3^1) În caz de coincidenţă totală sau parţială a concediului paternal cu concediul medical, în baza unei cereri scrise a salariatului, concediul paternal nefolosit integral ori parţial se prelungeşte.

Astfel instanța reține că acordarea concomitentă a mai multor concedii sociale în același timp este imposibilă.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea, precum și obligativitatea explicării căilor de atac (art. art. 118, 120, 124 din Codul Administrativ).

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Totodată, instanța judecătorească a stabilit respectarea de către autoritatea publică pîrîtă a prevederilor legale sub aspectul inițierii procedurii administrative, motivării actelor administrative contestate prin prisma prevederilor art. 118 din Codul administrativ, precum și a dreptului discreționar consfințit în art. 225 alin. (2) Cod Administrativ.

În context prin limitele permise de art. 4 din Constituţie de a aplica şi interpreta dispoziţiile constituţionale privind drepturile şi libertăţile omului în concordanţă cu actele internaţionale la care Republica Moldova este parte, se reţine că, prin prisma art. 6 § 1 din Convenţia Europeană, precum şi prin prisma jurisprudenţei Curţii Europene, dreptul de acces la justiţie poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, cât timp acestea sunt rezonabile şi proporţionale cu scopul urmărit.

Curtea Europeană menţionează că accesul la justiţie poate fi limitat, în special prin instituirea condiţiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit (*Guérin contra Franţei, 29 iulie 1998, §37).*

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că dezideratele reliefate supra au fost respectate, iar argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine constatarea existenţei raportului juridic privind dreptul reclamantului la concediul paternal pe o perioadă de 14 zile calendaristice începând cu 25 mai 2023, în temeiul cererii înaintate de reclamant la 22.05.2023, constatarea existenţei raportului juridic privind dreptul reclamantului la prelungirea concediului paternal cu una zi, în temeiul

cererii înaintate de reclamant la 07.06.2023, în sensul existenţei raportului juridic, constatarea nulităţii scrisorii ***** din 05 iulie 2023 emis de Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră al MAI, prin care s-a dispus respingerea cererii prealabile. Or, de către autoritatea pîrîtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ și ultimul este emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actului administrativ individual defavorabil emis în privința reclamantului legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

Totodată avînd în vedere netemeinicia acțiunii, instanța avînd la bază prevederile art. 94 Cod de Procedură Civilă va respinge și pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

În rezultat, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Rostislav Sobieţki împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, terț Ministerul Afacerilor Interne, privind constatarea existenţei raportului juridic privind dreptul reclamantului la concediul paternal pe o perioadă de 14 zile calendaristice începând cu 25 mai 2023, în temeiul cererii înaintate de reclamant la 22.05.2023, constatarea existenţei raportului juridic privind dreptul reclamantului la prelungirea concediului paternal cu una zi, în temeiul cererii înaintate de reclamant la 07.06.2023, în sensul existenţei raportului juridic, constatarea nulităţii scrisorii ***** din 05 iulie 2023 emis de Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră al MAI, prin care s-a dispus respingerea cererii prealabile, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către Rostislav Sobieţki împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, terț Ministerul Afacerilor Interne, privind constatarea existenţei raportului juridic privind dreptul reclamantului la concediul paternal pe o perioadă de 14 zile calendaristice începând cu 25 mai 2023, în temeiul cererii înaintate de reclamant la 22.05.2023, constatarea existenţei raportului juridic privind dreptul reclamantului la prelungirea concediului paternal cu una zi, în temeiul cererii înaintate de reclamant la 07.06.2023, în sensul existenţei raportului juridic, constatarea nulităţii scrisorii ***** din 05 iulie 2023 emis de Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră al MAI, prin care s-a dispus respingerea cererii prealabile, precum și încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,

Judecătorul Cazacu Grigorii